

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

2019. JÚNIUS

ÁRA: 200 FT

www.martinus.hu

PÜNKÖSDI SZEKVENCIA

JÖJJ, SZENTLÉLEK ISTENÜNK, ADD A MENNYBŐL ÉRZENÜNK FÉNYESSÉGED SUGARÁT!

JÖJJ, SZEGÉNYEK ATYJA, TE, BŐKEZŰSÉG ISTENE, LELKÜNK FÉNYED HASSA ÁT!

ÉDESSÉGES VIGASZUNK, DRÁGA VENDÉG, SZOMJAZUNK, ÉDES LÉLEKÚJULÁS.

Egyházmegyei zárándoklat

2019. május 1-én Szentgotthárdon tartotta éves zárándoklatát a Szombathelyi Egyházmegye. Képgalériánkkal megidézzük a nap legfontosabb pillanatait.

Fotók: Hegyi Sándor, Molnár Péter

Címloldal: Kisléghi Nagy Ádám festménye: A Szentlélek eljövetele, 2003; Szombathelyi Székesegyház
A QR-kódban található videóban meghallgathatják Székely János megyéspüspök szentbeszédét.

Dr. Székely János megyéspüspök atya szentbeszéde az egyházmegyei zárándoklaton (részlet)

Kedves Paptestvérek, kedves Nővérek, kedves Testvéreim!

Csaknem 2000 évvel ezelőtt, talán pontosan tavasszal, amikor Galilea domboldalai tele vannak virágokkal, amikor a természet szépül és éled, Jézus az egyik ilyen gyönyörű domb tetején ült le. A lényéből sugárzott Isten békéje, ereje, jósága, fénye, az Ő szeméből maga az Isten nézett az emberekre. S elmondta az evangélium talán legszebb prédikációját: „Boldogok a lélekben szegények, mert ők a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, akik éheznek, a szelídek, az irgalmasok.”

Kedves testvérek, Boldog Brenner Jánost ez az evangélium egészen különlegesen megragadta, lelkesítette. A lelki naplójában többek között ezt olvassuk: „Vannak, akik felismerik az igazi célt, teljes megsemmisüléssel törnek a magasság felé. Elhagynak mindent, átadják magukat, hogy ezáltal lakást készítsenek a teljes Szentháromságnak. Ezek azok a boldog lelki szegények, akiknek gazdagsága ki nem fejezhető.” Brenner János ilyen boldog lelki szegény volt, helyet készített az életében az Istennek, az Ő szeretetének. Boldog pap volt, s ezt a boldogságot, örömet, erőt sugározta. A szemináriumban a ductori búcsúbeszédét így kezdte: „Isten az embert szeretetre teremtette. Ez az otthona, a boldogsága, de egyben értékmérője is.” Boldog Brenner János az életet nagyon gyakran szárnyaláshoz, röpküléshez hasonlította. Azt mondta, akkor szép valakinek az élete, ha semmi nem köti gúzsba, semmi nem húzza le, hanem szabadon szárnyal és szeret. Máskor az életet tűzhöz hasonlította. Azt mondta: „Isten tűz. Add nekem, a te tüzedet!” Lángolni és égni akart. Boldog Brenner János erre tanít, hogy az élet szárnyalás. Az élet tűz, izzó folyosó. A szenvedés és a szeretet folyosóján át jutunk el Isten lángoló trónusáig. Boldog Brenner János élte is ezt a lángolást, ezt a szárnyalást. Sokan mondták róla, jó érzés a közelében lenni (...)

Kedves testvérek, Boldog Brenner János talán érezte is, hogy a vértanúság lehet az ő útja, hogy Isten őt erre az útra fogja vezetni. Egy helyen ezt írja: „Mindent neked adtam. Ha úgy akarod, hogy két kő között liszté őrlessem a jövő nemzedék, a katolikus nemzedék számára, legyen meg a te bölcs, örök és szent akaratod. Igen-igen hálás vagyok, hogy most élhetek, mert ilyenkor könnyű a röpkülés, mert ilyenkor megtanulom, hogy milyen a lelki szabadság, mi a szeretet.” Készült, kész volt a teljes odaadásra. Azt írta, ahogy hallottuk, hogy gondolt különleges módon a jövő nemzedékre. A jövő katolikus nemzedékére. Ránk is gondolt, amikor itt nem messze odaadta az életét. Értünk is áldozta önmagát. (...)

Amikor Boldog Brenner Jánosra emlékezünk, s arra, hogy ránk is gondolt, amikor az életét föláldozta, a következő katolikus nemzedékekre, akkor azt gondolom, hogy meg kellene fogadnunk, hogy az ő áldozata bennünk nem lesz hiábavaló. Amiért ő élt, s amiért az éltét odaadta, ezt a kincset szeretnénk mi is megőrizni. Szeretnénk ebben élni. Szeretnénk felépíteni a kereszténység kicsiny bástyáit. Minden keresztény család lehetne a hitnek, a szeretetnek kicsi védőbástyája, megőrző, óvó fészke. Mennyire fontos lenne újra megtanulni a családban való közös imádságot, a közös éneklést. Olyanná tenni az otthonainkat, mint egy kicsi kolostor. Ahol nincs helye a bűnnek, nincs helye a csúnya szavaknak, nincs helye veszekedésnek, ahol az Isten lakik, Ő a legfőbb nevelője a gyermeknek, és a fiatalnak, ahogy ez Boldog Brenner János családjában is történt. (...)

1. Rábahídvég
2. Kemenessőmjén
3. Pornóapáti
4. Vönöck
5. Oszkó
6. Vát, Szentkút
7. Söjtör
8. Kőszegszerdahely
9. Rum
10. Nagymákfa
11. Kemestaródfa
12. Celldömölk, Szent Miklós-templom
13. Szombathely, Egyházmegyei Papi Otthon
14. Zalatárnok/Kemenesmihályfa
15. Tömörd
16. Szombathely, Szent István király-templom
17. Szőce
18. Magyarszecsőd
19. Celldömölk-Izsákfa
20. Sorkifalud
21. Nagymizdó
22. Táplánszentkereszt
23. Bozzai
24. Vasszécseny-Lipárt
25. Szentpéterfa
26. Vép
27. Sárvár, Szent László király-templom
28. Szombathely, Jézus Szíve-templom
29. Szombathely, Székesegyház
30. Bozsok

Peti kinyitott előttünk egy új világot

Mindennapok egy Down-szindrómás gyermekkel

2019. július 5-7. között sérült fiatalok, barátai és szülei találkozója rendezik meg Szombathelyen. Újságunk utolsó oldalán az erről szóló plakátot olvashatják, illetve bővebben a www.katimavik.webdone.hu oldalon. A programhoz kapcsolódóan kerestem fel a Gyenese családot Szombathelyen. A 9 tagú családban él Peti, a Down-szindrómás fiú. Szüleit kérdeztem örömeikről, nehézségeikről, lehetőségeikről és az ima erejéről.

Én először gyermekkoromban találkoztam Down-szindrómás emberrel. Édesanyámnak volt egy ismerőse, aki tőlünk nem messze lakott. Gyakran jártunk át hozzá. Neki volt egy fia, akit Misinek hívtak, kb. annyi idős lehetett, mint én. Emlékszem, hogy amikor megkérdeztem anyutól, miért olyan más, akkor az volt a válasz: beteg. Ti hogyan felelték azokra a kérdésekre, amelyek Petivel és a Down-szindrómával kapcsolatban felmerülnek?

Balázs: A Down-szindróma egy állapot, persze társulhatnak betegségek hozzá. Abban az esetben fordul elő, ha a 21-es kromoszómának egy darabja, vagy egy egész példánya pluszban van. Ez a plusz genetikai anyagfejlődési zavart okoz. A jellemző fizikai vonások közé tartoznak az alacsony izomtónus, az alacsony testmagasság, a ferde metszésű szemek, illetve a tenyéren végig húzódó mély barázda.

Csilla: Érdekes, tőlünk senki sem kérdezett még ilyet. Viszont járunk néptánra, ahol én vagyok Peti párja, s előfordult, hogy az elején egy-két gyerek nem szívesen állt mellé és fogta meg a kezét. Ott láttam a gyerekeken a kérdő tekintetet és látom néha máshol is. Ilyenkor szoktam azt mondani, hogy így született. Mi is születhetünk volna így: te is és én is. Egy kicsit más, lassabban tanul, ennyi.

Mikor tudtátok meg, hogy Peti Down-szindrómás? Hogyan éltétek meg? Mit éreztetek?

Balázs: Már a 12 hetes ultrahangon kiderült, hogy vélhetően problémák lesznek Petivel. Nagy kegyelem volt, persze ezt akkor nem így éreztük. Kaptunk hat hónapot, hogy elfogadjuk és felkészüljünk rá. Több, apró rendellenességet találtak, illetve feleségem életkora, 38, is súlyosbító körülménynek számított. A Down-szindróma mellett több más szindrómát is említett az orvos és hozzátette, hogy emellé még betegségek is társulhatnak. A húszhetes ultrahangvizsgálaton kiderült, hogy szívbeteg is. Ez is nagy kegyelem volt, mert ettől fogva a szívbetegsége került fókuszba. Tervezett budapesti, császáros születést is emlegettek, de végül csodálatos módon spontán, normál úton született meg kisbabánk a szombathelyi kórházban. A szívbetegség és a Down-szindróma ellenére szopni is tudott. Ez is nagy ajándék.

Két közeli, ismerős család egy-egy Down-szindrómás gyermeket fogadott örökbe, és az egyik gyermek ráadásul súlyos beteg is volt. Ez sokat segített nekünk az elfogadásban. Láttuk, hogy így is lehet teljes életet élni, persze bizonyos korlátokkal.

Csilla: Rettentő nehéz volt. Rutinos kismamaként egyedül voltam azon az ultrahangos vizsgálaton, amelyen kiderült, hogy gondok lehetnek az ötödik gyermekünkkel. Azonnal feltűnt, hogy az orvos hosszasan és másként vizsgál. Rögtön megéreztem, hogy baj van. Tudtam, hogy ez a tény nem befolyásol minket, kisbabánk mindenképpen meg fog születni. Az ultrahangos vizsgálat után az autóban másfél órán át zokogtam. Féltettem a születendő gyereket, mi lesz vele, milyen szenvedés vár majd rá. Elfogott a félelem a jövőtől, az ismeretlentől való rettegés. Eszembe sem jutott, hogy esetleg ajándékot is kaphatok ezáltal...

Hogyan fogadta a szűkebb/tágabb környezetek a hírt, hogy születendő gyermeketek Down-szindrómás?

Balázs: Amikor megszületett Peti és kiderült, hogy Down-szindrómás, az azért mellbevágó volt. Az ember úgy gondolja, hogy vele ilyen nem történhet meg. Időbe telt, mire fel tudtam dolgozni, még úgy is, hogy a terhesség korai időszakában már kiderült, hogy gondok lehetnek. A szüleinnek, barátainknak már a terhesség alatt elmondtuk. De ők is reménykedtek, hogy talán mégsem így lesz. Én azért imádkoztam, hogy egészséges legyen, és ha így nézem, akkor egészséges gyermekünk van. Sőt, reakcióiban, érzelmi intelligenciájában, önérvényesítésben is teljes mértékben rendben van. Emlékszem, hogy gyermekkoromban a házimesterünknek a fia mozgássérült volt, tolókoscsival közlekedett. Ez akkor sem volt nagyon téma: elfogadtuk, hogy ilyen. Azt hiszem Petivel kapcsolatban is ez a helyzet: őt így fogadják el. Talán az sokat számít, hogy látják rajtunk, mi ezt a helyzetet elfogadtuk.

Csilla: Nagyon sokan imádkoztak értünk. Éreztük az ima erejét: megsokszorozódott az erőnk, képesek lettünk szembenézni és megbirkózni a feladatokkal. Petinek kilenc hónapos korában életmentő szívműtétre volt szüksége. A budapesti kórházban is éreztem az ima megtartó erejét. Négy hétig voltam távol a gyerekeimtől és a férjemtől. Négyszer futottunk neki a műtétnek, mire megműtötték, mégis béke, hála és szeretet tölti el a szívemet, ha erre gondolok. Egész nap csak vele foglalkozhattam, összebújhattam a gyermekemmel a szoptatós szobában, ami otthon a többi gyerek mellett nem adatott meg. Naponta el tudtam menni a közeli templomba misére, amíg intenzív ellátásban részesült. Az orvosok emberfeletti módon egy emberként küzdöttek a gyermekemért. Ajándékok hosszú sorát említhetném még...

Azt gondolom, hogy még ma is meglehetősen lehangoló kép él a köztudatban a Down-szindrómáról, elsősorban az, hogy ezzel nem lehet boldog, teljes életet élni. És főként, hogy egy Down-szindrómás gyermek-ember teher a családnak.

Balázs: A Down-szindróma közepsúlyos értelmi fogyatékosságnak minősül, és ennek is vannak még fokozatai. Fejlesztésükre nagyon sok lehetőség van. Petit már öthetes korától vittük az Aranyhíd központba, ahol sokféle tornában és terápiában részesült. A Micimackó Óvodában lovagolni is vitték a csoportot, de a kutyaterápia volt Peti kedvence. Integrált óvodai ellátásban is részesült a Játéksziget Óvodában, a sok programból a krumpliasás tetszett Petinek a legjobban. Logopédus, gyógypedagógus foglalkozott vele az ovis éve alatt.

Csilla: Jelenleg iskolába jár Jákra, második osztályos. Önállóan végez bizonyos tevékenységeket, de nagy szüksége van segítségre, lassabban tanul, mint a többiek. Itthon pedig mi tanulunk vele. Megtanult biciklizni, korcsolyázni és most úszni tanul. Mindenhová elkísérjük, időigényesebb, de nem érezzük tehernek.

Sokat segítettek a barátok, ismerősök, védőnők, akiktől tudtunk tanácsot kérni. Down-os szülőcsoport is található a Facebook-on, de az óvodában is alakult egy igen aktív szülői csoport...

A hit, az imádság mennyire segítette és segíti manapság a hétköznapjaitokat?

Csilla: Nagy kegyelem volt, hogy az első pillanattól egyetértettünk abban, hogy vállaljuk Petit. Nehéz lett volna, ha valamelyikünk eltérő módon gondolkodik erről. Valamennyi terhességem nagyon szép volt számomra, nem szerettem volna, hogy ez a tudat elrontsa ezt a kilenc hónapot. Elkezdtünk férjemmel többet közösen imádkozni.

Reggel korábban keltünk, este meg a gyerekek fektetése után imádkoztunk: zsolozsmáztunk és rózsafüzért mondtunk. Zarándoklatokon vettünk részt a gyerekekkel pl. Győrben, eljutottunk még Medjugorjeba is. Időnként elkapott a kétség, a félelem. Azt kértem a Jóistentől, hogyha beteg is lesz a gyermek, akkor olyan legyen, ami összeegyeztethető a nagycsaládos élettel. Nem azonnal, de idővel sikerült a terhet átadni a Jóistennek és Szűz Máriának.

Balázs: Peti által megerősödöttünk, még jobban, mint a többiek által, mert pszichikailag is meg kellett erősödnünk. A szeretetben is növekedni kellett. Megváltozott az egy-mással és a gyerekekkel való kapcsolatunk is.

Miben lett más az életetek, ha más lett, miután Peti megszületett?

Csilla: Peti kapcsán érezzük, hogy a Gondviselés végig velünk volt és van. Talán ebben változott meg leginkább az életünk, hogy látjuk a Gondviselés ajándékait. A többieknél átsuhantunk ezek felett. Vele lelassult az idő. Nem a hétköznapi taposómalomban vagyunk, a prioritások máshová helyeződtek. Kinyílt egy olyan világ, amit addig nem is ismertünk. Sokkal több barátunk és ismerősünk lett. Peti nélkül nem ismertük volna meg őket, nagyon értékes emberek és örülünk, hogy megismerkedhettünk velük.

Balázs: A Schönstatt mozgalom tagjai vagyunk, és ezt is Petinek köszönhetjük. Sokkal többet foglalkozunk lelki dolgokkal: az istenkapcsolatunkkal és a párkapcsolatunkkal is. Fontos, hogy nem mindent az egzisztenciánknak rendelünk alá. Peti kapcsán van, amiről le kell mondanunk, de ez nem szegényebbé, hanem gazdagabbá tesz bennünket. Örülünk annak, amink van és igyekszünk odafigyelni azokra, akik körülöttünk vannak.

Molnár Péter

De hát akkor mit tekinthetünk a szexuális nevelés alapjának? Az előző részben vázolt lehetőségek egyvalamiben megegyeznek: elsikkasztják a személyesség szempontját. A szexualitás „új” elvi alapja tehát a személyes jelleg lehet. S ezt azért tettük idézőjelbe, mert férfi és nő társ voltának eszméje egyáltalán nem új – már a Szentírás legelső lapjáról is felénk sugárzik.

Ez a személyesség kettős jelentésében is igaz. Önmagunkhoz mérten is személyé („persona”) kell válnunk. Ez a „személyhez méltóan emberi” lehet csak az „eszés természetnek megfelelő” kifejezésnek is igazi tartalma. A szexualitásnak ezt az átemberiesítését pedig – amiben a róla való lemondás vagy alkotó erővé való átfőrdés is benne lehet! – éppen az teszi lehetővé, hogy – mint láttuk – nem nyers „öszön” csupán, hanem tudati tényezőknél alávett, képlékeny, alakítható, belső irányulás. Biztos tehát, hogy fontos feladat a személyessé tétel, a személyiség belső összhangjába való beépítése.

Személy voltunk azonban a „másikkal”, a többi emberrel való viszonyunkat is felöleli. Létezésünk csak más személyek erőterében kap igazi emberi töltést. Különösen igaz ez férfi vagy nő voltunkra, s így nemiségünkre. A szociálpszichológiai kutatások tökéletesen igazolják, hogy a nemi azonosulás (identitás) kialakulásában döntő szerepe van a környezetnek, olyannyira, hogy a „Robinsonként” felnövő emberben egyszerűen ki sem alakul a szexualitás; a nemiség a „szocializációs” folyamatban lesz személyiségünk részévé.

A szexualitás azonban nemcsak a „nemi szerep” (gender role) átvételében – formailag – kötődik a társadalomhoz, hanem tartalmában is. A szexuális fejlődés az „én”-től a „te”-ig tart: a fiatalok fokozatosan jutnak el a másikat mindenestől vállaló „társ”, a házastárs hivatásáig. A tisztán biológiailag értett szexualitás problémájára ez az egyetlen hiteles válasz: a szeretettel áthatott szerelem, a személyt személyllyel összefűző társas viszony, amely – felfogásunk szerint – teljes tartalmában csak életre szóló szövetség lehet, a házasság keretében jöhet létre.

Ez a világos háttér teszi lehetővé, hogy „helyére tegyük” a szexualitás „kinövéseit”. Az önkielégítés vagy az egy-neművel folytatott nemi kapcsolat nem egyszerűen azért helytelen, mert „öszönkielégítés” vagy merő „testiség”, hanem mert hiányzik belőle a másik nemre irányuló, igazi személyes kapcsolat. De az egész embert átfogó személyesség nincs meg a futó kalandban és a házasságtörő kapcsolatokban sem. Ezekben a „te”-ből tárgy lesz. Valami azonban közös bennük: a személytelenség. A személytelen kapcsolat pedig (vö. 1Kor 6,12) nem tükrözi vissza többé Istenhez fűződő szövetségünket. Igaza van azonban Dietmar Huhnknak is: bűn lehet a szexualitás a házasságban is, ha ez álházasság, ha nem hű tükre Isten és ember szövetségének, ha tisztán jogi kapcsolat, s nem igazi, személyes szeretet kifejezője.

Cselényi István Gábor

A házasságra nevelés lépései
Elvi alap: a személyes szeretet

Így érkezünk el a szerelem vagy – ha úgy tetszik – a szexualitás teológiai alapjaihoz. A nemiség nem önmagában (természete szerint) jó vagy rossz, csak ha öncéllal teszszük, ha istenítjük (vö. Róm 1,23). A kiteljesedő életszövetségben viszont annak az Istennek, aki maga a szeretet (1Jn 4,16), a férfi-nő kapcsolat mintegy közvetítője, szentségi jele lesz, írja ugyancsak Heine. Hasonló következtetésig jut el Gründel is: a teremtés adta kétneműség (Ter 1,17) társas kapcsolataink alapja és mintája, így Istennel való társi kapcsolatunké is. Greely egyenesen úgy fogalmaz, hogy Isten nem egyszerűen „nem nélküli”, hanem mindkét nem sajátosságát magában foglalja (és fölül is múlja), a férfi és nő tehát nemcsak az élet továbbadásával és nem is csak statikus értelemben lesz „együtt Isten képmása”, hanem a házasságban, szeretetben,

ahol újra és újra létrejön, mint írja, az „isteni” egység, a coincidentia oppositorum, az ellentétek összecsengése.

(Folyt. Köv.)

Szent Kvirin ünnep
Szombathely, 2019. június 2. (vasárnap)

Program:

10:00 - Ünnepi szentmise - Szent Kvirin-templom

Újmisés szónok: P. Matusz Hugó bencés szerzetesap

16:00 - Megemlékező beszéd és koszorúzás a Szent Kvirin emlékhelynél

Ünnepi beszédet tart: Dr. Pem László kanonok

17:00 - Búcsúi ünnepség a Szalézi Rendház udvarán

Déri Péter - Mindszenty József élete

Mindszenty bíboros életét bemutató sorozatunk második részében tanulmányi útját követhetjük nyomon.

„Mindszenten végeztem el az elemi iskola öt osztályát egytanítós, osztatlan iskolában. Jó tanítónk volt és kezdetben otthon a szüleim is segítettek.” – írja Emlékirataiban Mindszenty József. Ebben az időszakban nemcsak a különféle tudományok alapjaival akarták megismertetni az ifjúságot, hanem olyan gyakorlati tárgyaik is voltak, mint például a kertészkedés, ahol megtanították a gyermekeket a fák oltására, szemzésére és sok egyéb fontos tudnivalóra, amiknek főként falun nagy hasznát tudták venni.

Az egyik éven az általa oltott fákat megvette az édesapja és a szőlőhegyen elültette. Amikor jött haza nyári szünetre Szombathelyről, a premontrei atyák főgimnáziumából, akkor a család fent várta a hegyen, ahol a hazafelé vezető út vitt. Itt a kölcsönös köszöntés után az édesapja odavezette egy kis fához és ezt mondta neki: „Te kóstold meg először az első termést; ez a te fád, te oltottad!” Megkóstolta, adott testvéreinek és a szüleinek is, de nem nagyon értette a dolgot. Édesanyja mondta el neki, hogy az általa oltott fákat megvette az édesapja, mert ennyire becsülte a munkáját. „Édes volt a gyümölcse, hisz az én fám termette, de a legdrágább gyümölcse mégiscsak az apám és a család finom figyelme és szeretete volt; ahol a fátam úgy becsülik, amennyire szeretnek, értékelnek, mint magamat. Az apámat azóta kidöntötte a halál, az én régi fátam a vihar, de a fa virága, tanítása kísér életutamon.” – emlékezett vissza idős korában a bíboros.

Gimnáziumi éve alatt nagyon megszerette az irodalmat és a történelmet, gondolkodott is rajta, hogy milyen úton menjen majd tovább, de édesanyja buzgón végzett imádságai következtében megkapta a jó Istentől a papi hivatás ajándékát, és érettségi után jelentkezett a Szombathelyi Egyházmegye kispapjai közé. Tanulmányai befejezése után 1915. június 12-én szentelte pappá a szombathelyi székesegyházban gr. Mikes János megyéspüspök.

Kiss György - Mi vagyunk a Szentlélek ajándékainak hordozói

Pünkösöd Egyházunk legnagyobb ünnepeinek egyike. Ez az ünnep Egyházunk kezdete is, mert ezen a napon az apostolok elteltek a Szentlélek erejével és elindulhatott Egyházunk.

Ma mi vagyunk a Szentlélek ajándékainak a hordozói, mi vagyunk erejének örökösei. Ezen az ünnepen az Evangéliumban azt olvashatjuk, hogy az apostolok együtt voltak, várták a Szentlelket, mindnyájuk Szíve egy volt. Ez kellene ma is, hogy mindenkit egyazon szeretetet és béke kössön össze. Így Testvéreim mindannyiunk közös feladata a szépet, a nemeset megteremteni magunk körül. Vagyis valahogy szebbé varázsolni ezt a sokszor megbolydult világot. Ehhez nyújt segítséget a Pünkösdkor földre szállt Szentlélek, ami olyan világot akart mindannyiunknak adni, ahol ember és ember tiszteli egymást, ahol egymással barátságos, testvéri kapcsolatot tartanak fel.

Igen, nagy szükség van erre a mai világban, mert csak a békés egymás mellett élés és a krisztusi Szeretet képes megváltoztatni ezt a világot. Ezért le kell győzni a rosszat a jóval, hogy szebb, boldogabb jövőt építhessünk magunknak és a jövő nemzedéknek.

Krisztusban Kedves Testvéreim! Ma leszállt a Szentlélek az apostolokra, és béke töltötte be szívüket. Igen, ez is a Szentlélek ajándéka. Ezzel köszöntötte Jézus tanítványait, amikor megjelent köztük. Ez a szó, hogy béke a szeretet mellett napjainkban a legtöbbet emlegetett kifejezés. Úton útfélen sokszor kívánnak egymásnak békét az emberek. De Jézus békéje egészen más. Ez arra szólít fel minket, hogy Isten végtelen szeretetét hirdessük és arról tegyünk tanúságot. Ha így teszünk, akkor remélhetjük, hogy a béke tanúivá válunk ebben a világban.

Mi, keresztény emberek arra vagyunk hivatva, hogy a béke emberei legyünk. Olyan keresztény emberek, akik békében vannak Istennel, Önmagunkkal és ezt sugározzuk mások felé is. Mert ne feledjük el Szeretett Testvéreim, hogy a béke csak Istenre hangolt szívekben található otthonra. Bízunk a Szentlélek egyesítő erejében, öltöztessük szívünket a szeretet színeibe, hogy valóban miénk lehessen a Szentlélek minden ajándékával és "gyümölcseivel" együtt!

Imádkozzunk hozzá bizalommal: Jöjj Szentlélek Úristen és újítsd meg a földet!

KELTSD ÉLETRE A TEMPLOMODAT! VÖRÖS FLÓRA: A TEMPLOMI CSODA

Egy szép őszi napon a sótonyi templomban folyt a mise. A plébános bácsi éppen a szentleckét olvasta, amikor arra lettünk figyelmesek, hogy Mária, József és a kis Jézus szobra mocorog. A tisztelendő úr odament hozzájuk, és megkérdezte tőlük:

- *Ti hogy keltetek életre?*

- *Úgy, hogy éppen eltelt 2018 év, és nekünk éppen ma kellett megmozdulnunk egy ismeretlen írás szerint.*

A buzgó hívek kérdezték, hogy hogyan tudják őket visszaváltoztatni, hiszen látták, hogy a szobrok kényelmetlenül érzik magukat. A kis Jézus felelt:

- *A sótonyi Zichy Antónia Általános Iskolába kell mennetek, és ott találtok egy imakönyvet. Abban van leírva a megoldás!*

A hívek el is indultak: együtt keresték az 1. osztálytól kezdve a 6. osztályig, de nem találtak semmit. A 7. és 8. osztály termét már külön-külön nézték át. A 7. osztályban találtak egy rossz szekrényt, és annak az aljában találtak rá az imádságos könyvre. Rohantak is a templomba, hogy megmutassák a megelevenedett szenteknek. Odavitték Józsefnek, és ő már lapozott is egy megjelölt oldalra, melyre ez volt írva:

- *„Egy szobor, ha életre kel, akkor csak úgy tudod őt visszaváltoztatni, ha elmész a Faluházba, és keresel egy kereszt alakú kulcsot. Ezt elviszed a szobornak, az megfogja, és azonnal visszaváltozik. De a kulcsot azonnal rejtsetek el a templomban!”*

A falu apraja-nagyja el is indult a Faluházba, nem is sejtették addig, hogy ott titkok rejlenek.

Amikor odaértek, akkor egy banyával találkoztak, aki azt mondta:

- *Három próbát kell kiállni, hogy megszerezzétek a kulcsot!*

- *És mi lenne a három próba?* - kérdezték egyszerre a falu lakói.

- *Az első: hívok egy sárkányt, és azzal két embernek kell megküzdeni. A második: varázsolok ide forró lávát, és azon három embernek kell átjutni. A harmadik: föl kell menni templomtoronyba, és az Ördöggel kell megővöni.*

Hamarosan meg is érkezett a sárkány. Választottunk két embert magunk közül, a két legerősebb férfit, aki meg fog küzdeni ezzel a nagy monstrummal. A hívek elkezdtek hangosan imádkozni. A Szűz Anyának rózsafüzért mondtak. Amíg fűzőgették a rózsakoszorúkat, a férfiak le is győzték közben a sárkányt.

Jöhetett a második próba: most három embert választottunk a lávaugráshoz. Egy fiatal lány is köztük volt, aki jól tudott ugrálni. A banya még a stopperóráját is beindította, mert egy perc alatt kellett átjutniuk a forró láván. Először a férfiak próbálkoztak: sikerült is nekik. De a lány megbotlott egy kőben, majdnem beleesett a forró anyagba. A két férfi aggódva nézte, de ügyesen beugrottak érte, felsegítették. Szerencsére csak a lábát verte be a lány. Így sikeresen túljutottak ezen a feladaton is.

A harmadik próbához szintén rátermett férfiakra volt szükség, akik a létra fokain a magasba fel tudnak mászni. A harang a toronyban volt, az Ördög védte. Nem engedte kongatni. Az Ördögöt nem akartuk bántani, de valahogy meg kellett győzni, hogy jöjjön le. Felajánlottuk neki a barátságunkat, hogy együtt meg tudnánk kongatni a harangot. Felment hozzá két férfi, de az Ördög támadó helyzetben volt. Amikor elkezdtek hozzá beszélni, szölongatták, felajánlották a barátságukat, akkor megnyílt az Ördög. Közösen még egy imát is elmondtak fent, majd együtt lejöttek, és meghúzták a templom harangját. Gyönyörűen zengett, zúgott! A banya viszont megijedt a kongástól, és kiejtette a kezéből a varázskulcsot. Egy hívó felkapta, és beszaladt vele a templomba.

A kis Jézus, Mária és József nagyon megörültek, amikor megláttak minket. Mielőtt a kis Jézus megérintette volna a varázseszközt, búcsúzóul megköszönték a segítségünket, és kérték a híveket, hogy többen jöjjenek az Isten házába imádkozni és a vasárnapi szentmisékre. A gyerekeket is hozzák el magukkal a szüleik!

Akkor a szobrok visszaváltoztak, a hívők a kulcsot pedig a kórus egyik zugába rejtették.

Így volt, nem így volt, mese volt!

A Magyar Kurír meseíró-pályázatot hirdetett általános iskolások számára, hogy Berg Judit „A holló gyűrűje” című meseregénye nyomán keltsék életre a templomukban szereplő ábrázolásokat. A Szombathelyi Egyházmegyéből is számos pályamű érkezett. Ehavi számunkban Vörös Flóra, a sárvári Szent László Iskola 5.a. osztályos tanulójának írását adjuk közre.

Mi leszek, ha pap leszek?

A Szombathelyi Egyházmegye idén is várja azoknak a fiataloknak a jelentkezését, akik hívást éreznek magukban a papság iránt. A Győri Szeminárium szombathelyi egyházmegyes kispapjai adnak bátorítást.

Kirchknopf Gergely: II. évfolyamos papnövendék

Mi az életem célja, értelme? Hogyan tudok boldog lenni? Ezek az élet nagy kérdései, melyekre minden ember keresi a válaszokat. Ez pedig nem egyszerű feladat. Számomra sem volt egyértelmű először, hogy mit akar az Isten tőlem. Még általános iskolás voltam, amikor volt egy jó élményem a számítástechnikával kapcsolatban. Ez elindított egy úton, mely elvezetett odáig, hogy közel 5 évet tanultam egyetemen is informatikát. De valahogyan nem találtam az igazi helyem, bár jól éreztem magam. Viszont egy mondat, amit egy kollégiumi órán hallottam, elgondolkoztatott. Azt tanácsolta az atya, hogy gondolkozzunk el azon, itt vagyunk különböző szakirányú fiatalok, de vajon amit választottunk hivatást, azt tudjuk-e élethivatásszerűen csinálni? Ez a gondolat juttatott el engem arra a meggyőződésre, hogy megtaláljam azt az utat, amit az Isten nekem szánt és ne azt az utat válasszam, ami az én terveimben szerepelt. Isten jobban tudja, hogy mi a jó nekem!

Megjelent a vasvári káptalan történetét bemutató kiadvány

A vasvári káptalan ma ismert legkorábbi birtokösszeírását II. András király állította ki 1217-ben. Ez az oklevél nem csak a káptalan, hanem Vas megye történetének is egyik legkorábbi, részletes forrása, amely 15 vasi település első írásos említését őrizte meg. A kiadvány a káptalant, az oklevelet és a települések vázlatos történetét mutatja be.

Óra Krisztián
Római levél

Áldozattá válni és közbenjárni

A húsvéti időben az egyik szentmise prefációban imádkozzuk a feltámadt Jézusról, hogy ő az, aki szüntelenül följánlja értünk életét és állandóan pártfogol minket.

Jézus Krisztus ma is, minden szentmisében titokzatos módon meghal és feltámad, fölládozza újra és újra életét értünk. Jézus élő, örökkön élő áldozat. Többször megérintett már, hogy mint Jézusnak, nekem is élő áldozattá kell válnom. Mit jelent ez a hétköznapi életben? Mindig készen kell állni a szolgálatra, a szeretetre, a figyelemre, áldozathozatalra. Amikor ki tudok lépni az előre eltervezettből, a kényelemből, a biztonságból, a megszokottból, az előítéletekből, az önzésből és gögből, igaz sokszor küzdelem, fájdalom árán; akkor leszek szabad testvéreim nagylelkű szolgálatára.

A feltámadt Jézus állandóan pártfogol minket, szüntelenül közbenjár értünk. Ahogy életében annyi nyomorult, beteg, szegény, katasztrofált emberrel találkozott, együtt érzett, együtt szenvedett, értük közbenjárt az Atyánál; nem teszi ezt másképpen ma sem. Hiszen feltámadt, köztünk él, és mint Örök Főpap imádkozik értünk. Jó ezt tudni!

Megrendítő az ószövetségi történet, amikor Ábrahám közbenjár, imádkozik, kéri Istent, hogy irgalmazzon és ne pusztítsa el a bűnös város, Szodoma lakóit. Mózes is többször próbálja elfordítani Isten haragját a hűtlenkedő nép felől. Mit jelent tehát közbenjárni? Imádkozni minden nap családtagjaimért, barátaimért, betegekért, bűnösökért, szegényekért. Valakit, aki magától nem keresi Istent, aki távol van még tőle, imádságban odavinni Isten elé.

Mi életem forrása? Isten áldozatul adta értem Fiát, Jézust, aki minden nap közbenjár értem. Mi életem forrása? Sokak áldozata, és imája, amit születésemtől fogva kaptam, kapok ma is és holnap is, minden nap, amiért hálásnak kell lennem. Hogyan tudok mások számára életadó forrássá válni? Ha értük élő áldozattá válok, és ha értük imádkozom.

Köszöntjük egyházmegyénk jubiláns papjait!

Ebben az évben is egyházmegyénk több papja ünnepli szentelésének kerek évfordulóját.

Honti Imre
65. évforduló

Schneller János
60. évforduló

Tüske József
50. évforduló

25. évforduló

Görbe László

Haller László

Horváth István Sándor

Schauermann János

Várunk mindenkit 2019. június 15-én 10 órára
diakónus szenteléssel egybekötött hálaadó szentmisére a Székesegyházba.
Imádkozunk papjainkért!

„Gondot viselek az én juhaimra és pásztort támasztok nékik..”

Amájus elsejei Egyházmegyei záródoklaton beszélgettünk Bóka Balázssal, aki hamarosan egyházmegyénk diakónusa lesz. A Jó Pásztor kápolna mellett szívesen válaszolt tanulmányaival, hivatásával kapcsolatos kérdéseinkre.

Kérem, mutakozzon be a Martinus Olvasóinak!

Jánosházáról származom, szüleim most is ott élnek. A Szombathelyi Egyházmegye leendő diakónusa vagyok. Általános iskolába Jánosházán a Szent Imre Katolikus Iskolába jártam. Középiskolába a Berzsényi Dániel Gimnáziumba jártam Celldömölkön. Továbbtanulásomkor nem rögtön a szemináriumba mentem, hanem Szombathelyen tanultam Orosz szakon NyME Savaria Egyetemi Központban. A három éves alapképzés után jelentkeztem a szemináriumba. Két évig Győrben tanultam, majd három év következett a római Collegium Germanicum-ban.

Ezzel most a római tanulmányok befejeződtek?

Nem, az első szakasza ért véget. Tehát az alapképzés. Most szeptemberben - minden valószínűség szerint - folytatom tanulmányaimat Rómában, a Pápai Gergely Egyetem hallgatójaként, amely majd licenciátussal végződik. Továbbra is a Germanicumban élve. A licenciátus egyes egyetemeken a doktorátust megelőző, vagy azzal egyenlő értékű tudományos fokozat, ill. egyetemi végzettség; képesítés a középiskolában való tanításra.

A három római év után egy gyakorlati év következett 2018. szeptemberétől, ami még most is tart. Ez kötelező?

A Kollégium előírása ez, ahol 3 évig tanultam. Mindenkinek az alapképzés elvégzése után a saját egyházmegyéjében gyakorlati évet kell töltenie. Azért, hogy az itthoni lelkipásztori viszonyokat megismerjük. A gyakorlati életben is gyűjtünk tapasztalatokat, és kipróbálhassuk magunkat egy plébános vezetése mellett.

Ez a gyakorlati idő, amely most zajlik, milyen lelkipásztori területeket érintett?

Nagyon változatos volt: szentmiséken való szolgálat, tanúságtétel. Számomra fontos a hitoktatás a Szent Benedek Iskolában, és az állami iskolákban is. A csoportokkal való együttlét, a plébániai élet különböző programjainak szervezésében, lebonyolításában való közreműködés. Jártam kórházban is és idősek otthonában is a Karitásznak köszönhetően.

A papi hivatásával kapcsolatban érdeklődnék. Volt-e olyan személy, személyek, akik ebben támogatták? Milyen körülmények alakították, vezették a gondolatait a papság felé?

Jó alapot adott a Szent Imre Iskola, mint katolikus oktatási intézmény. A családomban is alapvetően megvan, megvolt ez a hívó „mentalitás”. Ebben éltem. Mégsem volt automatikus számomra a hívás felismerése, ezért is tanultam először a szombathelyi Savaria Egyetemi Központban. Az idegen nyelvek mindig is érdekelték. A német és az angol nyelv mellé gondoltam az oroszra. És ezek mentén képzeltem

volna el a jövőmet is. Pl. tanár, fordító vagy tolmács... Középiskolásként és egyetemi éveimben, a rendszeres szentmisére járás mellett segítettem a jánosházi plébánián. Egyre fontosabbá vált bennem ez az új irány. Jó Istennek a megszólítását több módon éreztem. Nagy érdeklődés volt bennem a teológia iránt. Mélyebben megismerni Istent a teológia, a tudomány által. A meghívottság folyamatosan alakult, erősödött egyetemi éveim alatt. Utána már nem is volt kérdés számomra, hogy szemináriumba szeretnék menni. Ami a személyeket illeti, én a jánosházi plébános atyának, és a káplán atyáknak is köszönhetem, hogy sikerült felismerni a hivatásomat. Támogattak, bevontak a plébánia életébe és számítottak az én segítségemre.

Melyik a fő ága római tanulmányainak?

Számomra a dogmatika a legkedvesebb irány, ezt szeretném továbbra is tanulni. Még két év és a licenciátussal szeretném befejezni.

Hogy fogadták a szülei azt a döntést, hogy pap szeretne lenni?

Azt gondolom, nagyon jól fogadták, örültek. Amikor Rómába kerültem, egyik oldalról egy kis nehézség volt, hogy ritkán találkozunk -, másrészt azonban büszkéek is voltak, hogy oda eljutottam.

Diakónusszentelés június 15-én, ez egy végleges elhatározás. Gondolt már erre?

Igen, de én ezt úgy fogom fel, hogy ez egy formális kinyilvánítás: elfogadása annak az életnek, amit eddig is, mint seminarista éltem. Ez az istenközeliség. Igen végleges döntés, elhatározás. A diakónusszentelésben mindehhez kegyelmeket kapok. Az erőt pedig a Szentlélektől, elsősorban az Eucharisziában. Az örök élet tápláléka adja meg, hogy gyümölcsöt is teremhessek. A hívek előtt pedig még inkább nyilvánvalóvá válik, hogy Isten segítségével őrítettük szeretnék tevékenykedni.

Megígérjük, hogy imádkozunk Bóka Balázs, leendő diakónosunkért: Isten tegye teljessé benne a jót, amit megkezdett!

Salamon Viktória

III. KATIMAVIK*

Sérült fiatalok, barátaik
és szüleik találkozója

Szombathely
2019. július 5–7.

Téma:

Meghívtál, hogy
vízre lépjek...

Előadó:

Varga László püspök

Szeretettel várunk!

* Eszkimó szó, jelentése: találkozóhely

www.katimavik.webnode.hu

BÁRKA
Jel a világban

